

JOPIE DUIKT ONDER

Een kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JOPIE DUIKT ONDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ALBERT HAANEPEN - gepensioneerd ambtenaar maar gedraagt zich niet als zodanig, 65 jaar

LINA - zijn vrouw, dominant, maar dan alleen tegen haar man, plm. 60 jaar

RIEKUS BONTEKOE - zijn buurman opvliegerig recht door zee type, plm. 65 jaar

HARMKE - zijn vrouw, een gezellig onbevangen boerenvrouw, plm. 60 jaar

KOBUS BONTEKOE - hun zoon. Een ietwat onbehouwen naïeve jongen, 25 jaar

JOPIE DWARSWEG - zijn vriendin. In de eerste drie bedrijven een houterige stuntel die in het laatste bedrijf een metamorfose heeft ondergaan, plm. 25 jaar

COR van DALEN - broer van Lina, een charmante, 65 plusser

WENDY BLOKKER - zijn geadopteerde dochter, spontaan vlinderachtig type, 22 jaar

PAULA van ASSELT - buurvrouw rechts, charmante en goed verzorgde dame, plm. 55 jaar

VIKTOR ter LAAK - een jonge Rechercheur. Een plichtsgetrouw ambtenaartje. Hij heeft alleen maar oog Wendy, plm. 25 jaar

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de gezellig ingerichte woonkamer van de familie Haanepen. De achterwand bestaat voor 1/3 uit een tuindeur met uitzicht op een nog kale tuin. Rechterwand een deur voor algehele opkomst. Aan de linkerwand een deur naar de keuken en slaapkamers. Verder een bankstel, televisie en telefoon en een grote globe. Verdere inrichting naar keuze of mogelijkheid.

EERSTE BEDRIJF

Een morgen in de zomer. Het toneel is leeg. Er staat een bos bloemen op tafel en een stapel kranten. Even later komen Lina en Albert met koffers, in zomer kleding, rechts op.

LINA: (*zet haar koffer met een plof op de grond, om zich heen kijkend, opgelucht*) Hé hé, gelukkig, weer terug in ons eigen huis.

ALBERT: (*laat ook zijn koffer vallen en ploft op de bank*) En vanavond weer in mijn eigen bed.

LINA: (*gaat bij hem zitten*) Oost West, thuis best.

ALBERT: (*liefjes*) Maar vrouwtje, eerlijk is eerlijk. Even een paar dagen er tussen uit is toch wel lekker.

LINA: Dat is waar. Die week in het Sauerland was fantastisch.

ALBERT: En nu nog een paar dagen om uit te rusten.

LINA: Dat had je gedacht. Kijk eens hoe hard dat gras tijdens onze vakantie gegroeid is. (*ziet een bos bloemen op tafel staan*) Ach kijk bloemen. (*leest*) Welkom thuis, Paula. Wat vind ik dat lief van haar.

ALBERT: Ja, erg attent van haar.

LINA: Ik wist het wel. Een betere buurvrouw hadden we niet kunnen wensen toen we in deze nieuwbouwwijk kwamen wonen. Ik ben blij dat ik haar de sleutel van ons huis heb gegeven.

ALBERT: Om jou bloemetjes water te geven en de post uit de bus te halen.

LINA: (*gaat opstaan*) Zo, als jij de koffers nu even naar boven brengt zal ik ondertussen koffie zetten.

ALBERT: Dat doe ik. (*gaat opstaan en kijkt door de tuindeur naar buiten*) Zeg Lina, ik ben toch wel benieuwd welke burens we naast ons krijgen.

LINA: Ik ook. (*kijkt ook even naar links buiten*) Toen we vorige week met vakantie gingen was dat huis naast ons nog maar net klaar.

ALBERT: Misschien weet Paula ondertussen wie er komt te wonen.

LINA: Dat zou kunnen. Ik zal haar zo meteen even bellen en bedanken.

ALBERT: Dat bellen hoeft niet want ze heeft ons allang terug zien komen. Ze zal zo wel... (*er word gebeld*) ik bedoel daar is ze al.

LINA: Waarom belt ze nou aan. Ze heeft toch onze huissleutel. (*hoofd schuddend rechts af*)

ALBERT: (*pakt de koffers en zet ze achter de deur links, pakt het stapeltje kranten en spreid die over de grond en gaat op de bank zitten*) Zo, nu wil ik eerst wel eens weten wat ik deze week allemaal gemist heb. (*even later Lina en Paula, een charmante*

goeduitziende dame, rechts op)

PAULA: (*Over de uitgespreide kranten lopend*) Dag lieve Appie Flappie van me. (*vliegt hem spontaan om de hals*) Die berglucht heeft je wel goed gedaan. Wat ben je lekker bruin.

ALBERT: (*ondeugend*) En van top tot teen Paula. Tenminste bijna. Maar dat bijna zal ik je maar niet laten zien. (*tot Paula die nog steeds boven op zijn krant staat*) Zou je nu misschien even je voeten op willen beuren Ik wilde... (*de krant scheurt in tweeën*) het hoeft al niet meer. Ik neem wel een andere.

PAULA: Oh sorry. (*gaat zitten*) En vertel eens hoe was het in het Sauerland?

LINA: Fantastisch. Volop zon en een prima hotel.

ALBERT: En, we hebben heel veel ondernomen.

LINA: Hoor hem nou. Als ik jou niet elke morgen achter de vodden had gezeten, hadden we nog niets van het Sauerland gezien. Jij lag liefst de hele dag bij het zwembad en zat s' avonds aan de bar.

ALBERT: Nou goed, we hebben inderdaad heel veel ondernomen. Ik heb alles opgenomen met mijn videocamera. (*wil vlug op gaan staan*) Wacht ik zal het je laten zien.

LINA: Niks er van. Paula komt wel een avondje kijken. Daarvoor hebben we speciaal een lekker flesje Moezel mee gebracht. Voor ik het vergeet. Nog bedankt voor de prachtige bos bloemen. Heel erg lief van je.

PAULA: Ach geen moeite. Ik weet hoe het is om in een leeg huis te komen. En een bloemetje geeft zoveel warmte. (*Albert pakt een andere krant van de grond en wil gaan lezen*)

LINA: Je bent toch hopelijk niet van plan al die kranten te gaan lezen?

ALBERT: Ja. Ik ben nu met pensioen, dus ik heb alle tijd van de wereld.

LINA: Vergeet het maar. Heb je naar buiten gekeken? Drie weken geleden is ons nieuwe gazon ingezaaid. En moet je nu eens zien. Het kan zo langzamerhand wel voor de eerste keer gemaaid worden. (*pakt hem ook deze krant af*) En er moeten straks ook boodschappen gehaald worden. Er is niets in huis.

ALBERT: (*eigenwijs*) Dat gras maai ik vanmiddag wel. Ik wil nu eerst weten wat er afgelopen week allemaal gebeurd is?

LINA: Dat allemaal oud nieuws. (*Albert een oude TV gids*) Dat programmablad kan ook bij het oud papier. Die is van de afgelopen week.

ALBERT: Ik wil alleen maar even kijken wat ik allemaal gemist heb.

LINA: Nou moet het toch niet gekker worden. Doe weg. (*pakt de stapel kranten en gaat links af*) En die kranten kun je vanavond nog wel lezen.

PAULA: (*als Lina de kamer uit is*) Ik heb zo'n stil vermoeden dat jou vakantie helemaal voorbij is. Toen jij nog geen pensioen had moest je ook altijd s'avonds de krant lezen.

ALBERT: Daarom wil er nu uitgebreid de tijd voor nemen.

PAULA: Daar heb jij helemaal geen tijd voor Appie Flappie. Ik heb alle TV programma's van de afgelopen week voor je opgenomen. Dat had je me toch gevraagd? (*klopt hem liefjes op de wang*)

ALBERT: (*afwerend*) O ja natuurlijk, dat is waar ook. Bedankt Paula. Maar dat was echt niet nodig geweest. (*kregelig*) En noem me asjeblieft geen Appie Flappie.

PAULA: (*verontwaardigt*) Nu word hij mooi. Waarom heb je me dan twintig nieuwe videobanden gebracht?

ALBERT: Omdat èh omdat... Voor het geval als er eens een keer een voetbalwedstrijd zou worden uitgezonden.

PAULA: Voetbalwedstrijd? Man ik heb alle sport programma's voor je opgenomen. En ook een paar èh... (*geheimzinnig lachend*) films.

ALBERT: Bedankt. Maar zeg asjeblieft niets tegen Lina.

PAULA: Welnee joh. Van mij hoort ze niets. (*Lina links op*)

LINA: (*grist hem de oude TV gids uit de hand*) En jij hoeft ook niet te kijken of je soms een pikant programma hebt gemist.

PAULA: Ik hoor het al. Jullie zijn weer helemaal online. (*gaat opstaan*) Ik ga, want ik heb stooftjeertjes opstaan.

ALBERT: O lekker. Dat moest jij ook maar weer eens maken Lina.

PAULA: Ik heb de hint wel begrepen Appie Fla... èh Albert. Ik breng jullie vanavond wel een schaalte. (*wil rechts af*) Voor ik het vergeet. Ik heb al jullie post in het kastje, in de gang, gelegd.

LINA: Dank je wel. Wil je niet wachten op koffie?

PAULA: Nee nee nu niet. Maar zullen we zeggen over een kwartiertje? (*tot Albert*) Doei!! (*Paula en Lina rechts af. Albert gaat opstaan en kijkt naar de tuin*) Lina heeft wel gelijk. Dat gras is enorm gegroeid. Maar maaien kan morgen ook nog wel. (*draait zich om en wil de televisie aan zetten. Lina met een stapel post rechts op*)

LINA: (*streng, zonder naar hem te kijken*) Albert! Wat hadden we ook al weer afgesproken?

ALBERT: (*gaat weer zitten*) Geen televisie midden op de dag.

LINA: Juist ja. (*de post sorterend*) Bankafschriften, Pensioenfonds, voor jou Albert, De Middelbare leeftijd en vrije tijd, ook voor jou. Doe meer met uw AOW, dat kan nog wel eens van pas komen.

(legt het opzij) Word lid van onze knutselclub, pak aan. Plakken en knippen, net iets voor jou. Gemengd zwemmen voor ouderen, *(gooit de brief naar Albert)* moet je doen jongen. Ook iets voor jou. Torremolinos, een kaart van Henk en Marion. Die is voor ons beiden. *(verwonderd)* Een brief met een postzegel van Australië..? Australië? Die is ook al op ons oude adres geweest. Aan de poststempel te zien is die al twee maanden onderweg. *(gaat zitten, scheurt hem open en leest voor zich heen en kijkt hoe langer hoe verbaasder en knikt)* Ja, inderdaad, dat mag je wel zeggen. *(leest)* *Jullie weten dat ik nu eenmaal geen schrijver ben. Je moeten maar zo denken: geen bericht, goed bericht. Jullie weten dat Albert en ik allebei op de zelfde dag jarig, en ook nog even oud zijn.*

ALBERT: *(niet begrijpend)* Ik ken niemand die op de zelfde dag jarig is als ik. Van wie is die brief?

LINA: Kun jij dat niet raden?

ALBERT: In elk geval niet van Sinterklaas. Die is op 5 december jarig.

LINA: Deze brief is van iemand die we in dertig jaar niet hebben gezien. *(leest verder herhalend:)* *en ook nog even oud zijn. Voor mij was dit een reden om mijn schapenfarm te verkopen en weer richting Nederland te gaan. Mijn plan is om ergens een boerderijtje te kopen en het verder wat rustiger aan te gaan doen. Na al die warmte verlang ik weer naar een lekkere gure novemberstorm en een flink pak sneeuw. En het water loopt me in de mond als ik aan nieuwe haring denk. Als alles volgens plan verloopt kom ik de eerste week van september naar Nederland. Veel groeten van je broer en zwager, Cor.*

ALBERT: *(verwonderd)* Waaat? Een brief van je broer Cor? Laat eens zien. *(Lina geeft hem de brief)* Je hebt gelijk. Het is zeker meer dan dertig jaar geleden dat hij de wijde wereld is ingetrokken.

LINA: Hij ging een paar dagen na ons twaalf en half jarig huwelijksfeest naar Zuid-Frankrijk.

ALBERT: Om daar een camping te beginnen. Wij hebben in die dertig jaar hoogstens tien brieven van hem gehad.

LINA: Nee, een vlotte schrijver is hij nooit geweest.

ALBERT: Toen hij de laatste keer schreef deed hij geloof ik iets met safari's in Kenia.

LINA: Nee, in zijn laatste brief stond dat hij diepzeeduiker was op Aruba. Wat heeft hij eigenlijk niet allemaal gedaan.

ALBERT: Zelfs cowboytje gespeelt in een film.

LINA: En dolfinen getraind op de Bahamas.

ALBERT: Zou hij ooit getrouwd zijn?

LINA: Dat denk ik niet. Welke vrouw wil nu een man die zo'n leven leid. (*staat op*) Ik zet vast het koffiezetapparaat aan. Paula zal zo wel komen. (*links af*)

ALBERT: Ik kan wel stinkend jaloers worden op die broer van haar. Welke man krijgt de gelegenheid om zo'n leven te leiden. En dan komen de vrouwtjes vanzelf. (*Lina links op*)

LINA: Zei je wat Albert?

ALBERT: Ik zei dat er maar weinig mannen zullen zijn die dertig jaar vakantie hebben. Het is dat ik bij het afscheid van de firma die week vakantie naar het Sauerland heb gekregen. Anders was het weer een weekend Ameland geworden.

LINA: Weet je wat we doen Albert? We leggen iedere maand wat opzij. Met ons vakantiegeld erbij, kunnen we misschien volgend jaar wel een vliegreis naar Kreta maken.

ALBERT: Met de auto zal moeilijk gaan. (*de bel gaat*)

LINA: Wie zal dat nu zijn. Net nu we koffie willen drinken en Paula zo komt.

ALBERT: Ik ga wel even. (*rechts af. Even later Albert met Paula rechts op*)

PAULA: Ja sorry Appie Flappie. Ik ben de sleutel helemaal vergeten.

LINA: Dat is geen ramp. Die breng je maar als het uit komt.

ALBERT: (*gaat*) Dat hoeft niet. Je mag hem ook wel in de brievenbus stoppen.

PAULA: Ik ruik de koffie. (*gaat zitten*) He gezellig, weer als vanouds. Ik ben blij dat jullie weer terug zijn. Ik moet nog wel wennen aan zo'n nieuwbouwwijk.

ALBERT: (*langs zijn neus weg*) Ja, en nu moet je er ook nog aan wennen dat ik er, vanaf vandaag, elke morgen bij zit.

LINA: Dat is maar tijdelijk schat. Jij hebt nu tijd voor allerlei hobby's. (*tot Paula*) Hij wordt lid van de knutselclub. En hij gaat gemengd zwemmen met senioren.

PAULA: Ga jij gemengd zwemmen met senioren? Wat leuk.

LINA: Kijk maar (*laat een brochure zien*) Hij heeft vanmorgen al een uitnodiging gekregen. (*links af*)

PAULA: (*leest*) Dat moet je vast gaan doen Albert.

ALBERT: (*afwerend*) Daar moet ik eerst nog eens goed over nadenken. (*pakt haar de brochure weer af*) Maar wat zei je daar Paula. Ben je nog niet aan deze buurt gewend.

PAULA: Ach, het begint nu wat te komen. Maar het is er nooit zo gezellig als in een ouderwetse volksbuurt, waar iedereen elkaar kent.

ALBERT: (*langs zijn neus weg*) En alles van elkaar weet.

LINA: (*op met koffie*) Is er de afgelopen week nog wat bijzonders gebeurt?

PAULA: Och ja natuurlijk. Dat was ik helemaal vergeten. Jullie hebben of krijgen, geloof ik, ook burens aan deze kant.

LINA: O ja? (*gaat zitten*)

ALBERT: Wat zijn het voor mensen?

PAULA: Dat weet ik niet. Ik heb ze nog niet gezien.

ALBERT: (*verbaast*) Wil je mij wijsmaken dat je nu nog niet weet wie er naast ons komt te wonen?

PAULA: Nee, er zijn alleen nog maar wat werklieden bezig geweest. En vorige week kwam er een boer met een vracht koeienmest. Die heeft hij achter in de tuin, op een hoop, gegooid.

ALBERT: Dan heb ik het me toch niet verbeeld. Toen ik net uit de auto stapte heb ik eerst nog onder mijn schoenen gekeken. Ik dacht dat ik in de hondenpoep had getrapt.

PAULA: Het heeft hier een paar dagen enorm gestonken. Maar later heeft die boer er een laag zand overheen gestrooid.

ALBERT: (*goedkeurend*) Jonge jonge, wat heb jij goed opgelet. Lina zou je het niet hebben kunnen verbeteren.

PAULA: Die boer helpt ook met verhuizen. Gisteren zijn er al heel wat spullen, met een trekker, gebracht.

LINA: Ik ben reuze benieuwd wat voor mensen het zijn..

ALBERT: Ik zal zo meteen wel eens voorzichtig, om het hoekje, in de tuin gaan kijken.

LINA: Niks te kijken. Heb je wel gezien hoe hoog...

ALBERT: (*valt in, kregelig*) Ja rustig maar. Ik weet wel hoe hoog het gras staat. Na de koffie begin ik er aan.

PAULA: (*voorzichtig*) Heb je de post gevonden Lina?

LINA: Ja hoor keurig in het kastje.

PAULA: (*aarzelend*) Jullie hadden ook nog een brief uit èh...

ALBERT: (*valt in*) uit Australië. Dat heb je goed gezien. Wat een mooie postzegel hè?

PAULA: Ik wist niet dat jullie daar familie hadden wonen.

ALBERT: Wij ook niet.

LINA: Hij was van mijn broer Cor.

PAULA: Je broer? Maar die woont toch in Kenia. Je hebt me verteld dat hij daar met toeristen op safari ging

LINA: Ja, daar heeft hij gewoond. Later is hij naar Australië gegaan. Hij had daar een schapenfarm. Maar die heeft hij verkocht. Hij schreef dat hij weer voorgoed naar Nederland wil komen.

PAULA: Wat leuk zeg. Wanneer komt hij?

ALBERT: *(is de rest van de post aan het lezen, zonder op te kijken)*
De eerste week van September.

LINA: Hij schreef dat hij ergens een boerderijtje... *(vliegt op)* De eerste week van September!! Dat is nu!!!! Het is vandaag vrijdag. Afgelopen zondag was het 1 september.

PAULA: Dan mag je het ontvangstcomité wel in kennis stellen. *(gaat opstaan)* Ik zal jullie niet langer ophouden. Bedankt voor de koffie. Als je broer er is kom ik wel kennis maken. *(rechts af)*

LINA: *(paniekerig)* Lieve hemel, *(vertwijfelt)* Wat moeten we nou.

ALBERT: Niets. Gewoon zorgen dat jij thuis bent. Het is tenslotte jouw broer.

LINA: Maar net zo goed jouw zwager. Verdorie Albert, stel dat hij straks opeens voor onze neus staat.

ALBERT: Raak nu niet gelijk in paniek. Hij schrijft nu wel dat hij deze week komt. Maar weet je nog toen hij naar Zuid-Frankrijk ging?

LINA: Jawel.

ALBERT: Hij zou toen ook maar voor een jaar gaan? Nou en??

LINA: Je hebt gelijk. Hij is dertig jaar weggebleven.

ALBERT: Precies. Dus neem die eerste week van September ook maar met een korreltje zout.

LINA: Toch zullen we zo gauw mogelijk boodschappen moeten doen. Ik heb nergens op gerekend. En hij denkt natuurlijk ook dat hij kan blijven logeren.

ALBERT: Dat zal hem dan tegenvallen op dat kleine logeerkamertje.

LINA: Met een één persoonsbed. Hij is vast meer ruimte gewend.

ALBERT: En dat strijkkamertje van jouw staat propvol rotzooi uit ons oude huis.

LINA: Hij zal zich moeten aanpassen.

ALBERT: Zeg eens. Misschien is hij wel getrouwd. Dan hebben we een tweepersoonsbed nodig.

LINA: Wel nee. Dan had hij dat wel geschreven.

ALBERT: We wachten maar gewoon af. Ik zal intussen toch maar met de tuin beginnen. *(gaat opstaan en wil naar de tuindeur)*

LINA: Je trekt toch wel even een oude broek aan.

ALBERT: Straks. Je moet altijd eerst beginnen met kijken.

LINA: Dat betekent dat je morgen dus met de tuin begint. *(links af)*

ALBERT: *(draait de deur van het slot en opent de deur. Staat met zijn handen in zijn zakken naar buiten te kijken als Harmke Bontekoe in de tuin verschijnt. Ze heeft een grote mok in de hand)*

HARMKE: Gelukkig. Eindelijk iemand thuis. Ik heb al een paar keer door de ramen gekeken. Maar er was nooit iemand. *(duwt Albert opzij)* Woon je hier alleen of heb je ook wel een vrouw?

ALBERT: Nee nee, mijn vrouw is er ook. Maar wie bent u?

HARMKE: Och natuurlijk. *(geeft hem wat stuntelig een hand)* Ik ben Harmke. Harmke Bontekoe. We wonen hiernaast.

ALBERT: *(bedenkkelijk kijkend)* Bontekoe?

HARMKE: Harmke en Riekus. Ik zal mijn man zo meteen ook even laten opdraven. Hij is nu bezig met de driedeurslinnenkast, met spiegel. Die zet hij samen met Kobus, onze zoon, in elkaar.

ALBERT: *(niet begrijpend)* Vind u het raar als ik het even niet snap?

HARMKE: Nee dat vind ik niet raar. Jij bent al precies als mijn Riekus. Je gelooft het niet maar bij die kast was een tekening die nog groter was dan de kast zelf. En nog snapten ze geen van beide hoe je een driedeurs linnenkast, met spiegel, in elkaar moet zetten. *(er klinkt links een enorm lawaai als of er iets uit elkaar valt)* Dat bedoel ik nou. Dat is hem dus ook niet gelukt. *(Lina haastig links op)*

LINA: Albert!! Wat is dat in hemelsnaam voor een kabaal hiernaast Het lijkt wel alsof...

ALBERT: Alsof er een linnenkast...

HARMKE: *(valt in, nadrukkelijk)* Met spiegel.

ALBERT: Een linnenkast, met spiegel, uit elkaar valt.

LINA: Zoiets ja. *(ziet Harmke)* Wie bent u?

ALBERT: De buurvrouw.

HARMKE: Ik ben Harmke Bontekoe.

LINA: *(verbaasd)* Buurvrouw? Bent u hier naast komen wonen?

HARMKE: Ik niet alleen hoor. Mijn man is ook wel meegekomen.

ALBERT: Dus nu hebben we drie nieuwe burenen?

HARMKE: Nee Kobus, onze zoon is er met Jopie, zijn verloofde, blijven wonen. Hij heeft het boerenbedrijf over genomen.

LINA: Juist ja. Ik had trouwens al zoiets gehoord maar we...

HARMKE: *(valt in)* Gehoord? Zie je nu wel. Ik heb het nog zo tegen Riekus gezegd. Hij moet niet zo veel lawaai maken. En vooral niet zo schreeuwen

LINA: Nee, we hebben het gehoord van Mevrouw Paula van Asselt. Onze andere buurvrouw.

HARMKE: O gut. Word je hier dan al meteen met meneer en mevrouw aan gesproken?

ALBERT: Ja, dat is wel net zo beleeft als je elkaar nauwelijks kent.

HARMKE: Ja ziet je, èh u meneer...

ALBERT: Haanepen. Albert en Lina Haanepen.

HARMKE: Albert en Lina Haanepen? Hihhi, wat een mooie naam. Ik heb een neef. Die heet Lodewijk Pauwenveer. *(doordravend)* Maar zijn vrouw Rietje is er niet zo gelukkig mee. Ze heeft het nogal hoog in de bol. Hij is ambtenaar en als ze één keer per jaar naar de

nieuwjaarsreceptie, op het stadhuis gaan, draagt zijn vrouw graag, net als die ministersvrouwen, van die aparte hoeden met veren en dan zeggen ze altijd mevrouw Pauwenveer, mevrouw Pauwenveer. U verbaasd ons telkens weer.

LINA: (*valt in*) neem me niet kwalijk als ik u in de rede val Als u wilt komen kennis maken vind ik het prima. Maar lijkt het u dan niet beter om even een afspraak te maken.

HARMKE: (*voorzichtig*) Ik ben toch wel welkom?

LINA: Natuurlijk bent u welkom. (*na deze woorden nestelt Harmke zich genoeglijk op de bank*) Maar we komen net terug van vakantie. We moeten de koffers nog uitpakken en, (*weer klinkt er een enorm kabaal alsof er weer iets uit elkaar valt*)

HARMKE: (*springt verschrikt op*) Dat is dus ook niet gelukt.

ALBERT: Wat is ook niet gelukt?

HARMKE: Om de lietsiemoo in elkaar te zetten. Wij hebben speciaal voor ons nieuwe huis een groot slaapkamermeubelelementen gekocht.

LINA: Ameublement zult u bedoelen.

HARMKE: Precies. Na veertig jaar wil ik wel wat meer ruimte hebben in bed. Riekus wilde er eerst niet aan. Hij zei: ik wil mijn vrouw altijd binnen handbereik hebben. (*tot Albert*) Ben jij een beetje handig?

LINA: (*verontwaardigt*) Mevrouw Bontekoe! Zoiets vraagt u toch niet. We zijn geen twintig meer.

HARMKE: He? O jij dacht of ik wilde weten of hij handig was in eh... hihhi (*tot Albert*) Nee ik bedoel, zou jij ze niet even kunnen helpen. Riekus en Kobus, samen een lietsiemoo in elkaar zetten? Nee dat word niks. En ik voel er weinig voor om vannacht op de grond te slapen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto